

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ І ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ
ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО

ІНСТИТУТ МАГІСТРАТУРИ, АСПІРАНТУРИ, ДОКТОРАНТУРИ
ІНСТИТУТ МАТЕМАТИКИ, ФІЗИКИ І ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ І ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ: МЕТОДОЛОГІЯ ТЕОРІЯ, ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ

Збірник наукових праць

**Випуск
тридцять
сьомий**

Київ • Вінниця • 2014

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ**

**ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ І ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ
ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**

**ІНСТИТУТ МАГІСТРАТУРИ, АСПІРАНТУРИ, ДОКТОРАНТУРИ
ІНСТИТУТ МАТЕМАТИКИ, ФІЗИКИ І ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ**

**СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ В
ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ: МЕТОДОЛОГІЯ,
ТЕОРІЯ, ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ**

Збірник наукових праць

Випуск тридцять сьомий

**Київ-Вінниця
2014**

**Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підго-
фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // Зб. наук. пр. — Випуск 37 / Ред
І.А. Зязюн (голова) та ін. - Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2014. — 537 с.**

Рекомендовано до друку вченою радою Інституту педагогічної освіти і освіти дорос-
АПН України (протокол № 5 від 12 травня 2014 р.), вченою радою Інституту профес-
технічної освіти АПН України (протокол № 4 від 14 квітня 2014 р.) і вченою радою Вінниць-
державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (протокол № 1
23 квітня 2014 р.).

Редакційна колегія:

- І.А. Зязюн, доктор філософських наук, професор, академік НАПН України, голова (м. Київ)
Н.Г. Ничкало, доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, заступник го-
(м. Київ)
Р.С. Гуревич, доктор педагогічних наук, професор, член-кор. НАПН України, заступник голови
(м. Вінниця)
В.Ю. Биков, доктор технічних наук, професор, дійсний член НАПН України (м. Київ)
В.О. Радкевич, доктор педагогічних наук, професор, член-кор. НАПН України (м. Київ)
О.В. Шестопалюк, доктор педагогічних наук, професор, академік АН вищої освіти України
(м. Вінниця)
О.В. Глузман, доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України (м. Ялта)
Б.А. Брилін, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
М.Ю. Кадемія, кандидат педагогічних наук, доцент, відповідальний секретар (м. Вінниця)
В.І. Ключко, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
О.М. Коберник, доктор педагогічних наук, професор (м. Умань)
М.М. Козяр, доктор педагогічних наук, професор (м. Львів)
А.М. Коломієць, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
О.Г. Романовський, доктор педагогічних наук, професор (м. Харків)
Г.С. Тарасенко, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
В.І. Шахов, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)

У збірнику наукових праць відомі дослідники, педагоги-практики середніх загальноосвітніх і
професійно-технічних навчальних закладів, працівники вищих навчальних закладів I-II і III-IV рі-
акредитації висвітлюють теоретичні й прикладні аспекти впровадження сучасних інформацій-
технологій та інноваційних методик навчання у підготовку кваліфікованих робітників, молод-
спеціалістів, бакалаврів, спеціалістів і магістрів.

Статті збірника подано в авторській редакції.

Для науковців і педагогів-практиків загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних та ви-
навчальних закладів, працівників інститутів післядипломної педагогічної освіти.

Рецензенти:

- І.М. Козловська, доктор педагогічних наук, професор
В.А. Петрук, доктор педагогічних наук, професор
О.Г. Романовський, доктор педагогічних наук, професор

ISBN 978-966-2337-01-3

УДК 378.
ББК 74.5

© Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН Украї-
©Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
© Автори стат

- Рябов Т.И. Закон эффективности обучения / Педагогика — 2008. — №1.
- Данилюк А.Я. Учебный предмет как интегрированная система // Педагогика — 2007. — №4., Сидоренко
- Інтеграція навчальних предметів як педагогічна категорія // Проблеми наступності інтеграції змісту навчання
мі «школа — ПТУ—ВНЗ» — Вінниця. 2006.
- Основні напрями досліджень з педагогічних і психологічних наук в Україні // Педагогіка і психологія
вищої освіти. — 2002. — №3. — С. — 10-38.

У статті розглядаються питання системи гуманітарних інтегрованих знань, визначаються зміст та
форми, що базуються на знаннєвій основі кількох гуманітарних дисциплін, об'єднаних спільною дидактичною
ціллю. Сформовані основні принципи побудови цілісної системи гуманітарних знань, зумовлених специфікою
вищої діяльності.

Ключові слова: інтеграція знань, інтеграційні методи, дидактичні принципи.

В статье рассматриваются вопросы системы гуманитарных интегрированных знаний, обозначается
ее содержание и методы, которые базируются на знаньевоом основании нескольких гуманитарных дисциплин,
объединенных общей дидактической целью. Сформированы основные принципы целостной системы гуманитарных
знаний, обусловленных особенностями профессиональной деятельности.

Ключевые слова: интеграция знаний, интеграционные методы, дидактические принципы.

The issue of humanitarian integral knowledge is considered. The content and the methods based on knowledge's
of some humanities united by common didactic aim are defined. The fundamental principles of integral humanities'
of knowledge specified by peculiarity of professional activity are formed.

371.3

В.І. Староста, А.О. Сторожко
м. Ужгород, Україна

МІКРОВИКЛАДАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

Постановка проблеми. Динаміка розвитку сучасного суспільства вимагає адекватних змін
системи освіти, підготовки висококваліфікованих фахівців в Україні. Національній школі
потрібні педагоги-професіонали, які ґрунтовно володіють знанням свого предмету, мають добру
психологічну та психолого-педагогічну підготовку, вміють творчо працювати і здатні
виступати творчою особистістю. Таким чином, нові вимоги до підготовки сучасного вчителя як
особистості вимагають оновлення їх підготовки в умовах вищої школи,
створення нестандартних форм педагогічної взаємодії.

Аналіз основних досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної
проблеми показує, що науковцями були теоретично обґрунтовані та експериментально
вдосконалені різні аспекти професійної підготовки майбутніх учителів, а саме: удосконалення
методів навчання майбутнього вчителя (С. Гончаренко, В. Бондар, Н. Буринська, І. Зязюн,
Л. Козуб, О. Савченко, В. Сагарда, Г. Селевко, С. Сисоєва, О. Ярошенко, Т. Яценко та ін.);
методи навчання (А. Алексюк, Т. Кудрявцев, І. Лернер, В. Лозова, О. Матюшкін,
В. Мухомов, В. Моляко, В. Оконь, М. Скаткін, О. Топузов, А. Фурман та ін.), теорія та практика
активного навчання (К. Баханов, О. Єльнікова, І. Луцик, О. Пехота, Л. Пироженко,
В. Бірченко, О. Пометун, Т. Сердюк, Н. Суворова та ін.) тощо.

Одним із шляхів поєднання теоретичної та практичної підготовки майбутніх учителів,
створення її професійної спрямованості стає мікровикладання як ефективний спосіб навчання
студентів.

У [7] зазначено, що мікровикладання, по-перше, надає можливості набувати практичних
навичок підготовки до педагогічної діяльності; по-друге, за обмеженого терміну педагогічної
діяльності, який відводиться студентам магістратури галузевих ВНЗ, сприяє набуттю практичних

умінь володіння аудиторією, ораторських умінь та умінь самоаналізу і самокорекції лекторської діяльності.

МікрОВикладання поширено у процесі підготовки майбутніх учителів за кордоном. Словацькі дослідники [9] вказують, що мікрОВикладання передбачає формування у студентів майбутніх учителів уміння використовувати різні методи навчання шляхом проведення коротких виступів із наступним обговоренням студентами групи.

Мета статті — висвітлити деякі аспекти застосування мікрОВикладання під час підготовки майбутніх учителів.

Виклад основного матеріалу дослідження. У [6] показано, що мікрОВикладання по суті варіантом ділового психологічного тренінгу для вчителів, побудованого на принципі біхевіоризму. МікрОВикладання як метод психологічної підготовки вчителів сформувалося в США на початку 60-х років минулого століття, а вже в 1968 р. мікрОВикладання використовувався в 53 % усіх програм підготовки вчителів.

МікрОВикладання виникло як реакція на недоліки традиційних способів підготовки вчителів і мало стати своєрідною лабораторією, інтегруючою ланкою між теоретичними знаннями та практичною роботою вчителя. Методологічною основою мікрОВикладання біхевіористичні і необіхевіористичні принципи навчання шляхом операційної зумовленості (викладач — інструктор, учні — виконавці) і, так званої, «модифікації поведінки». МікрОВикладання складається з мікроуроків, що тривають 5-10 хвилин (в окремих випадках 20 хвилин). Кожен мікроурок спрямований на засвоєння певної навички викладання (вербальна чи невербальна комунікація, мотивація учіння, формулювання питань, наведення прикладів т.д.). Основна увага під час мікрОВикладання спрямована не стільки на те, що викладається, скільки на те, як це викладається. Під час мікроуроку ведеться відеозапис і за процесом стежить спостерігач (супервізор). На уроці присутня обмежена кількість, як правило, 4-8 спеціально підготовлених учнів/студентів, які відразу після мікроуроку аналізують наслідки мікрОВикладання, переглядають відеозапис, обговорюють можливості вдосконалення.

Основні варіанти застосування мікрОВикладання у практичних умовах [6, с. 272]:

– шкільний варіант. Практикується під час підвищення кваліфікації вчителів прямо на робочому місці. У США така підготовка приває п'ять робочих днів раз на рік (коли школа працює, а займаються самі вчителі). Вчитель працює з реальними учнями, які виявили бажання брати участь, під наглядом інструктора-супервізора. Повторний мікроурок проводиться з іншою групою учнів. Таке мікрОВикладання займає небагато часу (один мікроурок з обговоренням не більше години);

– університетський варіант. МікрОВикладання включається в програму навчання студентів — майбутніх педагогів. Воно виявляється ефективним засобом інтеграції теоретичних курсів з педагогічною практикою. МікрОВикладання можна використовувати на різних етапах підготовки студентів. На першому курсі мікроурок дозволяє студенту сформулювати уявлення про себе як про потенційного вчителя і допомогти йому чіткіше визначити особисті цілі подальшого навчання. Мікроуроки проводяться не рідше одного разу на тиждень. Студенти по чергу грають ролі вчителів та учнів. Відеозаписи мікроуроків студенти можуть переглядати протягом тижня і готуватися до наступного мікроуроку;

– варіант практики. МікрОВикладання проводиться під час педагогічної практики студентів. Об'єднує в собі риси першого і другого варіанту.

– У процесі дослідження виявлено, що більшість авторів розглядають мікрОВикладання як метод навчання, наприклад:

– метод творчого навчання, педагогічно доцільний при навчанні студентів магістратури непедагогічних ВНЗ [8];

– метод творчого навчання складної практичної діяльності, який особливо поширений під час навчання студентів педагогічних вишів [5];

– метод навчання, який спрямований на формування практичних навичок викладання в процесі підготовки вчителів [9].

Мікровикладання, згідно з К. Авраменко, — це «серія мікроуроків для індивідуальних та повних занять студентів, на яких відтворюють мініатюрні ситуації та відпрацьовують ритми формування методичних умінь (послідовність запитань під час розв'язання задачі, гування форм організації та контроль за навчальною діяльністю «учнів» класу)» [1]. На нашу думку, таке трактування наближає мікровикладання до форми навчання.

С. Вітвицька моделювання, рольові ігри, мікровикладання відносить до нетрадиційних одів і форм навчання [2], а В. Сергєє розглядає мікровикладання більш ширше — як засіб зької підготовки студентів до педагогічної практики [7].

Поняття «викладання» більшість дослідників трактують як діяльність учителя в процесі ання. Наприклад, «викладання — це діяльність учителя в процесі навчання. Воно полягає в ановці перед учнями пізнавального завдання, повідомленні нових знань, організації ережень, лабораторних і практичних занять, керівництві роботою учнів по засвоєнню, іпленню й застосуванню знань, у перевірці якості знань, умінь і навичок» [3, с. 52].

Мікровикладання передбачає викладання, але у цьому випадку — це викладацька альність студентів у процесі їх професійної підготовки. Отже, мікровикладання має альний характер і його можна розглядати як спосіб організації навчання, що моделює адання (або моделювання окремих видів педагогічної діяльності), тобто, як форму навчання. алізуючи цю форму навчання можна використовувати різні методи навчання.

Мікровикладання як форму навчання, на нашу думку, можна виокремити за такою ознакою «характер рольової діяльності студента» чи «спосіб організації діяльності учасників ару»: одні виконують роль учителя/викладача, інші — учнів/студентів. Наприклад:

— роль студента (традиційне навчання) — оволодіння знаннями і їх відтворення, гування умінь та навичок шляхом виконання стандартних та нестандартних навчальних нь, які визначає викладач;

— роль викладача — моделювання професійної діяльності, тобто мікровикладання.

Таким чином, на нашу думку, поняття «мікровикладання» можна розглядати як оаспектне — засіб професійної підготовки, метод та форма навчання.

Як правило, мікровикладання передбачає використання завдань, які мають професійну лованість. Наприклад, у [4, с. 130-131] запропоновано класифікацію навчальних огічних завдань щодо мікровикладання, які бажано використовувати на початковому етапі товки студентів: надати відповіді на запитання, сформульовані щодо певної ситуації; ги із запропонованих варіантів правильний розв'язок; самостійно сформулювати проблему ння) на основі аналізу заданої педагогічної ситуації; підготувати психолого-педагогічну еристику об'єктів і суб'єктів виховання та їх взаємостосунків у заданій ситуації; язати чітко сформульовану педагогічну задачу на основі використання законів формальної я; розв'язати педагогічну задачу на основі педагогічних знань, діагностики і прогнозування інки учасників ситуації; здійснити пошук або сконструювати педагогічні ситуації з истанням літературних джерел або фактів реальної педагогічної практики; провести фікацію підібраних раніше задачних ситуацій із практики навчально-виховної роботи за м виникнення і протікання педагогічного процесу (ситуації дидактичні, виховні, льно-виховні), за суб'єктами й об'єктами, що взаємодіють у ситуації; за закладеними у ції виховними перспективами (стратегічні, тактичні, оперативні); провести професійно-гічний самоаналіз особистості в умовах конкретної ситуації і намітити план иховання; проаналізувати педагогічну ситуацію, використовуючи різні поєднання творчих ь попереднього типу.

У процесі нашого дослідження вивчали використання мікровикладання на базі лічного факультету Мукачівського державного університету під час вивчення окремих ьних дисциплін («Дидактика», «Музичне мистецтво з методикою навчання», «Методика зня освітньої галузі «Математика» та ін.).

На початку вивчення кожної дисципліни студенти обирали тему для мікровикладання (уроку). Наступні етапи діяльності студентів: підготовка до проведення занять

(цілепокладання, підбір змісту, методів, форм та засобів навчання/виховання тощо); проведення мікроуроку; педагогічне спостереження за перебігом мікровикладання, фіксація результатів написання відповідного аналізу; обговорення (дискусія в групі) результатів педагогічного спостереження за перебігом мікровикладання; педагогічна рефлексія (аналіз результату обговорення мікровикладання та самоаналіз власної діяльності під час обговорення тощо) врахування наслідків обговорення і рефлексії; коригування власної навчально-пізнавальної діяльності.

Для виявлення ставлення студентів до такої організації навчання нами проведено анонімне анкетування студентів — майбутніх учителів педагогічного факультету Мукачівського державного університету, які навчаються за напрямом «Педагогічна освіта» (спеціальність «Початкова освіта»; 3-5 курси, 95 студентів). Анкета та результати (у %) наведено у табл. 1.

Таблиця

Анкета для студентів «Деякі аспекти мікровикладання»

Інструкція: «Прочитайте, будь-ласка, зазначені деякі аспекти навчальних занять із використанням мікровикладання та оцініть їх ефективність за п'ятибальною шкалою».

Відповідь: 1 — дуже низька; 2 — низька; 3 — середня; 4 — висока; 5 — дуже висока.

Дякуємо за Вашу відповідь.

Анкета		Результати анкетування, %				
№ з/п	Деякі аспекти навчальних занять із використанням мікровикладання	«1»	«2»	«3»	«4»	«5»
1.	Рівень особистої пізнавальної активності	0,0	5,3	48,4	41,1	5,3
2.	Рівень пізнавальної активності академічної групи	0,0	4,2	61,1	31,6	3,2
3.	Стимулювання до навчальної діяльності	1,1	5,3	50,5	36,8	6,3
4.	Усвідомлення мети заняття, її реалізація	0,0	3,2	40,0	50,5	6,3
5.	Увага викладача до особистості студента (реалізація індивідуального підходу, врахування психологічних особливостей)	2,1	4,2	43,2	41,1	9,5
6.	Можливість висловлювати свою думку під час обговорення результатів мікроуроку	0,0	5,3	49,5	40,0	5,3
7.	Навчальне спілкування (розвиток комунікативних здібностей під час мікровикладання та наступного обговорення)	0,0	5,3	49,5	40,0	5,3
8.	Можливість співпрацювати в колективі упродовж заняття	0,0	4,2	28,4	62,1	5,3
9.	Практичне засвоєння знань, формування умінь і навичок	0,0	1,1	44,2	47,4	7,4
10.	Формування навичок самостійної роботи	0,0	1,1	33,7	45,3	20,0
11.	Об'єктивність контролю навчальних досягнень студентів	0,0	2,1	50,5	41,1	6,3
12.	Ефективність щодо професійного спрямування (для майбутньої педагогічної діяльності)	1,1	3,2	37,9	50,5	7,4
13.	Психологічна комфортність на заняттях із використанням мікровикладання	1,1	2,1	43,2	49,5	4,2
14.	Формування активної життєвої позиції	0,0	2,1	28,4	62,1	7,4
15.	Розвиток педагогічної рефлексії (вміння проводити аналіз та самоаналіз мікровикладання тощо)	0,0	2,1	51,6	37,9	8,4
16.	Ефективність навчального заняття з використанням мікровикладання (в цілому)	1,1	0,0	28,4	58,9	11,6

Отримані дані дають нам змогу зазначити, що стосовно мікровикладання, на думку студентів, не завжди має місце достатній рівень пізнавальної активності академічної групи цілому, належна увага викладача до особистості студента, врахування їх індивідуальних здібностей та психологічних особливостей, потребує покращення стимулювання до навчальної діяльності тощо. Практично всі аспекти навчально-пізнавальної діяльності студенти відзначають як достатньо ефективні з точки зору їх реалізації. Мікровикладання сприяє покращенню самостійної роботи студентів, навчальному спілкуванню, співпраці в колективі упродовж заняття, розвитку педагогічної рефлексії, формуванню активної життєвої позиції та ін.

Висновки. Таким чином, мікрвикладання є ефективним засобом професійної підготовки майбутніх учителів. Проведене дослідження показує позитивне ставлення студентів до навчальних занять із використанням мікрвикладання. Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі, з нашого погляду, доцільно спрямувати на вивчення мотивації навчальності студентів та викладачів у процесі застосування мікрвикладання, а також шляхів ефективного зворотного зв'язку між ними, аби покращити пізнавальну активність академічної праці тощо.

Література:

1. Авраменко К. Б. Використання освітніх технологій у процесі методичної підготовки фахівців початкової школи [Електронний ресурс] / К. Б. Авраменко // Проблеми сучасної педагогічної освіти: педагогіка і психологія. Серія наукових праць. К: Пед. преса. — 2001. — Випуск №3, частина 2. С. 3-6. Режим доступу: [/archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2001_3_2/doc_pdf/avramenko.pdf](http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2001_3_2/doc_pdf/avramenko.pdf) — Заголовок з екрану.
2. Вітвицька С. С. Основи педагогіки вищої школи: Методичний посібник для студентів магістратури / С. С. Вітвицька. — Київ: Центр навчальної літератури, 2003. — 316 с.
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. — К.: Либідь, 1997. — 376 с.
4. Дубасенюк О. А. Методика викладання педагогіки: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл., в яких здійснюється підгот. пед. працівників / О. А. Дубасенюк, О. Є. Антонова. — Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2001. — 492 с.
5. Оконь В. Введение в общую дидактику: пер. с польского Л. Г. Кашкуровича, Н. Г. Горина / В. Оконь. — Высш. шк., 1990. — 382 с.
6. Реньге Виестур. Психотехническая подготовка учителей за рубежом: обзор литературы США 60-70-х годов // Психологическое консультирование и психотерапия. Т. 1. Теория и методология / [Под ред. Фенько, Н. С. Игнатьевой, М. Ю. Локтаева]. — М.: Московский психотерапевтический журнал, 1999. — С. 286.
7. Сергеев В. Т. Мікрвикладання як засіб ранньої підготовки студентів до педагогічної практики / В. Т. Сергеев. — Гуманізація навчально-виховного процесу: науково-методичний збірник / МОН України, Львівський держ. пед. ін-т; відп. ред. Г. І. Льогенький. — Слов'янськ: СДП, 2001. — Вип. 11. — С. 14-18.
8. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи: навч. посібник / Т. І. Туркот. — К.: Кондор, 2011. — 628 с.
9. Bajtoš Ján. Mikrovyučovanie v pregraduálnej príprave učiteľov / Ján Bajtoš, Renáta Orosová. — Košice: Vydavateľstvo Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2011. — 86 s.

У статті розглянуто застосування мікрвикладання у процесі підготовки майбутніх учителів. Встановлено, що навчання із використанням мікрвикладання сприяє покращенню самостійної роботи студентів, їхньому спільному спілкуванню, співпраці в колективі упродовж заняття, розвитку педагогічної рефлексії, формуванню певної життєвої позиції та ін.

Ключові слова: мікрвикладання, метод навчання, форма навчання, підготовка вчителя.

В статье рассмотрено применение микропреподавания в процессе подготовки будущих учителей. Выводом является, что обучение с использованием микропреподавания способствует улучшению самостоятельной работы студентов, учебному общению, сотрудничеству в коллективе на протяжении занятия, развитию педагогической рефлексии, формированию активной жизненной позиции и т.п.

Ключевые слова: микропреподавание, метод обучения, форма обучения, подготовка учителя.

The article deals with the application of microteaching in preparing future teachers. It is established that training with microteaching improves students' independent work, learning communication and cooperation within the team pursuit, development of pedagogical reflection, creating active social life and so on.

Key words: microteaching, method of teaching, form of teaching, training of teachers.